

เรียนมวลมนุษยชาติ,

ฉันขอยอมรับเวลาการเขียนจดหมายนี้ ถึงคุณให้ความรู้สึกแปลก
ประหลาด ปกติแล้ว จดหมายจะต้องเขียนให้บุคคลหรือกลุ่มคนเล็ก ๆ
เป็นเรื่องที่ไม่ปกติที่จะเขียนให้มนุษย์ทุกคนบนโลก คุณไม่มีแม้แต่
ที่อยู่อีเมล และฉันไม่เชื่อว่า จะได้รับการตอบรับจากคุณซักเท่าใดนัก
ถึงกระนั้น ฉันคิดว่ามันถึงเวลาแล้วที่ ต้องเขียนจดหมายฉบับนี้

แน่นอนว่าฉันทราบว่าฉันคงไม่มีทางส่งถึงคุณได้โดยตรง - หากไม่ใช่
เพราะมวลมนุษยชาติไม่ได้ประกอบไปด้วยคนทุกคนที่ยังมีชีวิตอยู่
นี่ แต่รวมไปถึงทุกคนที่เคยมีชีวิตอยู่ถ้านับเป็นจำนวนแล้วก็เท่ากับ
107 พันล้านคน แล้วก็จะมีคนอื่นที่ยังไม่ได้เกิดมาบนโลก - หวังว่า
คงจะมีคนเกิดมามาก ๆ ไว้ฉันค่อยกลับมาพูดถึงเรื่องนี้ แต่ก่อนที่เรา
จะพูดถึงอนาคต ฉันขอย้อนกลับไปดูอดีต

เรามาไกลมาก มวลมนุษยชาติที่รักทุกคน

ไม่มีสัตว์อื่นที่สร้างสภาพแวดล้อมอย่างที่คุณได้ทำ มันเริ่มขึ้นเมื่อ
ประมาณ 200,000 ปีที่แล้ว ในครั้งนั้น โลกไม่ได้มีรางวัลโนเบล
จากการคิดค้นการนำหนังสัตว์มาทำให้อ่างกายอบอุ่น หรือควบคุมไฟ หรือ
ประดิษฐ์หอกแหลมหรือรองเท้า สิ่งของพวกนั้น เป็นสิ่งประดิษฐ์
ที่ชาญฉลาดที่ไม่เพียงแต่ทำให้คุณเอาชีวิตรอดในสภาพแวดล้อมทาง
ธรรมชาติแบบดั้งเดิม แต่คุณยังสามารถใช้มันได้ตามใจชอบและมี
อำนาจเหนือมัน

มนุษย์ไม่ได้ทรงพลังมาแต่ไหนแต่ไร คุณเป็นเผ่าพันธุ์ที่มีข้อจำกัดและ
ไม่ได้มีความพิเศษอะไรมาช้านาน และคุณก็อยู่ในตรงกลางของโซ่อาหาร
ที่ไม่ได้มีอำนาจควบคุมสภาพแวดล้อมมากไปกว่ากอริลลา ผีเสื้อ หรือ
แมงกะพรุน คุณมีชีวิตรอดเพราะคุณเก็บเกี่ยวพืชผล จับแมลง ดักจับ
สัตว์เล็ก และกินซากศพที่ทิ้งกองไว้โดยนักล่าที่ แข็งแรงกว่า และคุณ
ก็อยู่อย่างหวาดกลัว

คุณหรือไม่ว่าลิงชิมแปนซีมีความหลากหลายทางกรรมพันธุ์มากกว่าคน
7 พันล้านคนที่อาศัยอยู่บนโลกนี้ ในตอนนี้ ? นักค้นคว้าเชื่อว่าเชื่อว่าเป็น
เพราะมนุษย์เกือบจะที่สูญพันธุ์และประชากรโลกทุกวันนี้ เป็นทายาท
ของผู้อพยพเพียงหยิบมือ ความจริงดังกล่าวนี้ ทำให้เราต้องอยู่อย่าง
ถ่อมตัว ความจริงแล้ว มันเป็นปาฏิหาริย์ที่เราอยู่รอดมาได้ถึงทุกวันนี้

ด้วยซ้ำ

หากเปรียบเทียบทางกายภาพระหว่างมนุษย์กับสัตว์นานาพันธุ์แล้ว เป็นสัตว์ที่ บอบบางจนน่าตกใจ มีสัตว์เผ่าพันธุ์อื่นที่ เกิดมาบนโลกแล้ว แก้วที่หนักที่ กรีดร้องและไร้ซึ่งความสามารถที่จะช่วยเหลือตัวเอง ตก เป็นเหยื่อนักล่าที่ เดินผ่านมาได้ง่าย? แก้วที่ เพียงซึ่ง นสามารถเดิน ได้ภายในไม่กี่ ชั่วโมง ทารกมนุษย์ต้องใช้เวลาประมาณหนึ่ง ปี เพื่อที่จะยืน ซึ่ง นสองขา สัตว์เผ่าพันธุ์ นมีสัมผัสเฉพาะ มีอวัยวะและการตอบสนองที่ ทำให้พวกเขาเอาชีวิตรอดได้ในสภาพแวดล้อมเฉพาะ แต่คุณ ไม่ได้เกิดมาและสามารถที่ อยู่ในสภาพแวดล้อมใด ๆ เป็นพิเศษได้ ทว่า ความอ่อนแอตั้งกล่าวพิสูจน์มาแล้วว่ามีความแข็งแกร่งอู้งานใน ทำให้ คุณสามารถขยายพื้นที่ จากทะเลทรายสะวันนาไปจนถึงขั้วโลกเหนือ อพินทะเล และดวงจันทร์! นั่น ถือเป็นความสำเร็จที่ไม่เหมือนใคร

บางคนไม่คิดว่าคุณควรขยายเผ่าพันธุ์ค่างายในโลกใบนี้ ไม่ควรไปขยายที่ ดาวดวงอื่น ถือว่าเป็นความคิดที่ดี หากแต่มันจะเป็นการป้องกันการสูญพันธุ์ของคุณเมื่อ มีอุกกาบาตขนาดมหึมาชนโลก คงน่าเสียดายน่าดู พุดตามตรงนะ ฉันคิดว่ามันยังเร็วไปที่คุณจะอพยพไปดาวเคราะห์ดวงอื่น ประการแรก เรามาแก้ไขปัญหาลงโลกของเราเสียก่อนดีกว่า ต้องบอกตามตรงว่าการมีอยู่ของคุณในโลกใบนี้ ก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ เช่น โลกร้อน การตัดไม้ทำลายป่า การทิ้งเศษพลาสติกลงในทะเล ก็มีมันตภาพรังสี การถดถอยของความหลากหลายทางชีวภาพ ปัญหาเหล่านี้ เพียงพอที่จะทำให้คุณ ๆ หนึ่ง ฐฐักหุดได้เลย มันดูเหมือนว่าตัวคุณจะถูกปัญหามากกว่าประโยชน์!

ฉันมักจะเจอกับคนที่ เชื่อว่าโลกใบนี้ จะดีขึ้น ถ้าไม่มีคุณอยู่ฉันหวังว่าการพุดเช่นนี้ คงไม่ได้เป็นการดูถูกคุณนะ มวลมนุษยชาติ แต่ฉันต้องบอกคุณว่ามีคนที่ ไม่เชื่อ ใจคุณอยู่มองคุณด้วยสายตาที่เหยียดหยาม หรือแค้นซึ่งไม่ชอบคุณเพราะพวกเขาคิดว่าคุณกำลังทำร้ายโลกใบนี้ ฉันต้องรีบเสริมว่าฉันไม่ได้เป็นหนึ่ง ในคนเหล่านั้น น ฉันไม่เคยเข้าใจตรรกะความไม่ไว้วางใจมนุษย์ เพราะสุดท้ายแล้วมันก็คือการเกลียดตัวเองดี ๆ นี้เอง

แล้วความไม่ไว้วางใจมนุษย์นี้ มาจากไหน? เมื่อศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติมน ฉันค้นพบว่าคนที่ ปลุกฝังความคิดเช่นนี้ มีความคิดเกี่ยวกับมวลมนุษยชาติที่ ผิด: พวกเขา มองว่าเป็นเผ่าพันธุ์ ต่อด้านธรรมชาติที่ไม่เป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติที่ โรแมนติก สวยงาม และสามัคคี ฉันเชื่อว่า

ว่ามันเป็น นความคิดที่ ลำเอียงและไร้เดียงสา ที่ไม่ทำให้เราพัฒนามากขึ้น แต่อย่างใด และเราควรกำจัดความคิดเช่นนี้ ให้เร็วที่สุด ในการเข้าใจความคิดเช่นนี้ เราต้องเริ่มต้นตั้งแต่ต้น

โลกใบนี้ ถือกำเนิดมาแล้วมากกว่า 4.5 พันล้านปี ในตอนนี้ มันเป็นเพียงก้อนหินที่ ล่องลอยอยู่ในอวกาศอย่างเฉื่อยตาย และต้องใช้มากถึง พันล้านปี ก่อนที่ ชีวภาคของโลกจะเริ่มก่อตัวขึ้น มา หลังจากนั้น มันต้องใช้เวลามากกว่า 2 พันล้านปี ในการวิวัฒนาการของพืชหลายเซลล์พันธุ์แรก อีกพันล้านกว่าปี ให้หลัง ในช่วงการระเบิดของแคมเบรียน มีสิ่งมีชีวิตประเภทยิ่งกว่าตัวอื่น มาบนโลก: สัตว์

สัตว์ตัวแรกปรากฏตัวเมื่อ 500 ล้านปี ที่ แล้ว เราไม่รู้พืช ซึ่งเกิดมาก่อนหน้านี้ แล้วพันล้านกว่าปี สัตว์อย่างไรกับการปรากฏตัวของสัตว์ อย่างที่ คุณพืช ชอบความสงบ พวกมันไม่ค่อยขยับตัวและเลี้ยงชีพได้ด้วยแสงอาทิตย์และดิน ฉันไม่รู้พืชคิดอะไร เพราะฉันคุยกับพวกมันไม่ได้ แต่มันไม่น่าจะเกินเป็นไปได้ที่ พวกมันจะสูญหายและอีตอดที่ จะทนอยู่สัตว์ต่าง ๆ หนา ๆ รอบตัวมัน บางทีพวกมันอาจมองสัตว์เหล่านี้ ว่าไร้จริยธรรม ไม่ใช่แค่เพราะสัตว์พวกนี้ ไร้ซึ่งรากลอก และใช้ชีวิตอย่างรวดเร็ว แต่เพราะพวกมันทำสิ่งต่าง ๆ ที่ ในสมัยนี้ นถือเป็นเรื่องใหม่ เป็นเรื่องที่ไม่เคยได้ยินได้เห็น และน่ารังเกียจ: สัตว์กินพืช

เมื่อพิจารณาอย่างถี่ถ้วนแล้ว การมาถึงของสัตว์ต่าง ๆ ต้องไม่ใช่เรื่องสนุกสำหรับเหล่าพืชพันธุ์นั้นนอน การวิวัฒนาการไม่เคยที่จะหยุด และในขณะที่ โลกเคยอุดมไปด้วยพืชอย่างปกติสุข มันได้กลายเป็นเรื่องน่าเบื่อ หรืออย่างน้อยก็ตื้นตันน้อยกว่าโลกที่มีสัตว์รวมอยู่ด้วย (ฉันจะไม่อธิบายก็แล้วกันว่าโลกที่ ยังไม่มีพืช มีเพียงก้อนหิน เป็นอย่างไร เพราะมันน่าเบื่อกว่านี้ เสียอีก)

กลับมาที่ บทบาทของมวลมนุษยชาติ ดังเช่นการปรากฏตัวของสัตว์ต่าง ๆ ที่ ทำให้โลกของพืชสั้น สะเทือน การปรากฏตัวของคุณก็ทำให้เกิดปัญหาด้วยเช่นกัน อย่าลืมนว่าคุณเพิ่งเกิดขึ้นมาได้ไม่นาน สัตว์ต่าง ๆ มีอายุมากกว่าคุณ 2000 เท่า และแค่พืชมีอายุมากกว่าคุณ 7000 เท่า แต่ฉันไม่ได้พูดแบบนี้ เพื่อให้คุณถ่อมตัวหรืออะไร เพราะฉันคิดว่าคุณอเมซิ่งมาก

ถึงแม้ว่าคุณจะเป็นเผ่าพันธุ์สัตว์โดยพื้นฐาน แต่คุณมีอะไรบางอย่างที่แตกต่างออกไป ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างทางกายภาพ - ซึ่งอย่าง

ที่ฉันบอก มันไม่มีอะไรน่าภาคภูมิใจนัก – แต่จะเป็น แนวโน้มทางธรรมชาติ ที่จะใช้เทคโนโลยี ในขณะที่ เผ่าพันธุ์สัตว์ที่ ขยันขันแข็งอื่น ๆ ปรับสภาพแวดล้อมรอบตัวพวกมัน – นี้ ภาพไฟรงบีเวอร์และเนินปลวก – ไม่มีใครทำได้แหวกแนวเท่าคุณ ฉันใช้คำว่า “เทคโนโลยี” ในลักษณะที่ กว้างที่สุด: “เทคโนโลยี” ที่ ฉันหมายถึงคือวิธีการที่ ทั้งหมดของความคืดมนุษย์ที่มีผลกระทบต่อโลกรอบตัวเรา – เสื้อผ้า เครื่องมือ และ รถยนต์ แต่ยังรวมไปถึงถนน เมือง ภาษา เครือข่ายดิจิทัล และแม้กระทั่ง องค์การนานาชาติ และระบบการเงิน

ตั้งแต่นั้นคุณเกิดมา คุณได้สร้างระบบเทคโนโลยีเพื่อ ปลอดภัยของการของธรรมชาติออกจากตัวคุณ มันเริ่มจากหลังคาบนหัวของคุณที่ ป้องกันคุณจากพายุฝน และพัฒนาไปจนถึงยาแพทย์แผนปัจจุบันในการรักษาโรคร้าย คุณมีความเป็นเทคโนโลยีโดยธรรมชาติ แต่ดังกล่าวปลาตัวหนึ่ง ที่ ไม่รู้มันกำลังว่ายอยู่ในน้ำ คุณมักจะประเมินความพิ้วพันของชีวิตคุณกับเทคโนโลยี และประโยชน์ของมันต่ำไป ลองสังเกตดูอัตราการเกิดเป็น นตัวอย่าง ในยุคแรกของการมีอยู่ของคุณ มนุษย์โดยเฉลี่ย มีอายุไม่ถึง 30 ปี ส่วนหนึ่ง เป็นเพราะอัตราการตายในวัยแรกเกิดที่ สูง ดังนั้น หากคุณมีอายุได้ยืนยาวพอที่ จะสามารถสืบทอดทายาท คุณถือว่าเป็น คนที่ โชคดีมาก จากมุมมองแม่ธรณี ปรากฏการณ์นี้ ถือเป็นสิ่งปกติ หากคุณดูเป็น ดูหนึ่ง ที่ มีลูกเป็น ดฟงหนึ่ง งว่านี่ าวุ่่างหลังพวกมัน คุณจะไม่รู้สึกตกใจถ้าหากเมื่อ ถึงปลายฤดูร้อนแล้ว ฟงลูกเป็น ดเหล่านั้น จะเหลือเพียงสองหรือสามตัว

เทคโนโลยีเป็นส่วนหนึ่งของเรา ในลักษณะเดียวกันกับผึ้ง และดอกไม้ ที่ วิวัฒนาการเพื่อ ให้ผึ้งพาอาศัยกัน ในขณะที่ ผึ้งรวบรวมน้ำ ผึ้ง พวกมันก็ยังช่วยให้ดอกไม้ผลิ ดด้วยการทำให้เรณูของพวกเขา บาง มนุษย์ต้องพึ่งเทคโนโลยี และเทคโนโลยีก็ต้องพึ่ง คน เทคโนโลยี ต้องการเราเพื่อ ขยายตัวและผลิ ดตัวเองเพิ่ม และมวลมนุษยชาติ พวก เขาช่วยทำให้มันกลายเป็นจริง! เทคโนโลยีได้กลายเป็น สิ่งที่ อยู่ทุกที่ บนโลกของเราจนก่อให้เกิดสภาพแวดล้อมที่ นมาใหม่ บริบทใหม่ ที่ เปลี่ยนแปลงชีวิตทุกชีวิตบนโลก ระบบประดิษฐ์กรรม – ระบบ นิเวศวิทยาด้านการปฏิสัมพันธ์ของเทคโนโลยีที่ วิวัฒนาการที่ นมา หลังจากที่คุณถือกำเนิดขึ้น บนโลก – ได้พัฒนาบนฐานของชีววิภาคที่ เกิดขึ้นมาก่อนหน้านี้ แล้ว ผลกระทบของมันต่อโลกใบนี้ เป็นเรื่อง สำคัญและเปรียบเสมือนหรือยิ่ง ใหญ่กว่าการถือกำเนิดของสัตว์เมื่อ 500 ล้านปี ก่อนเลยก็ได้

จากมุมมองด้านการวิวัฒนาการที่ นี่ เป็นเพียงธุรกิจ **ธรรมชาติมัก** จะสร้างบนฐานที่ **มีความซับซ้อนอยู่แล้ว**: ชีววิทยาสร้างจากเคมี วิทยาการรับรู้ทางสมองสร้างจากชีววิทยา การคำนวณสร้างจาการรับรู้ทางสมอง แต่จากมุมมองของคุณ มันถือเป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่ **ฉันคิดไม่ออกว่าจะมีเผ่าพันธุ์** **นี้** จะทำให้เกิดการปฏิวัติระบบใหม่ทั้งหมด **แตกแยกดี** **เอนเอออกมา** – กรรมพันธุ์ **วิวัฒนาการทางกรรมพันธุ์** **ละคาร์บอน** **ที่มีมานานเป็นพันล้านปี** เปรียบดังการวิวัฒนาการของดีเอ็นเอจากอาร์เอ็นเอ การกระทำของคุณทำให้สามารถก้าวออกไปสู่การวิวัฒนาการที่ไม่เชื่อมโยงกับกรรมพันธุ์สิ่งของชนิดใหม่ เช่นชิปซิลิคอน ถึงแม้ว่าจะไม่ใช่การกระทำด้วยเจตนา ผลที่ตามมา ก็ไม่ได้ลดลงแต่อย่างใด **การปรากฏตัวของคุณได้ปรับเปลี่ยนโลกใบนี้** ตั้งแต่รากฐานของมันมากจนยังสามารถสัมผัสได้ถึงผลกระทบแม้จะผ่านมาหลายล้านปี มันคือการกระทำของคุณ แต่คุณดูเหมือนจะไม่คิดว่าตนเองกลับไม่มีจุดยืนที่ชัดเจนในทิศทางดังกล่าว

ตอนนี้ ฉันเข้าใจว่ามันเป็นเรื่องยาก ถ้าหากเพราะคุณไม่ใช่สิ่งที่มีความคิดเดียว แต่เป็นกลุ่มคนเป็นล้านคนที่มีความคิด ความต้องการ ความปรารถนาเป็นของตัวเอง และไม่ได้มีมันสมองที่จะสามารถคิดในระดับดาวเคราะห์ได้ ถึงกระนั้น มันก็คือปัญหาที่สำคัญที่สุดในตอนนี้ คุณกำลังยืนอยู่บนทางสองแพร่ง และด้วยเหตุนี้ ฉันถึงเขียนจดหมายฉบับนี้ ถึงคุณ

ด้วยความเคารพต่ออนาคต ฉันเห็นสองเส้นทางที่คุณจะพัฒนาความสัมพันธ์ที่ **วิวัฒนาการไปด้วยกันกับเทคโนโลยี**: เส้นทางฝันดีและเส้นทางฝันร้าย เราเริ่มด้วยฝันร้ายกันดีกว่า **ทุกความสัมพันธ์ที่ไปด้วยกันกับการวิวัฒนาการ-ไม่ว่าจะเป็นระหว่างผึ้งดอกไม้ หรือ มนุษย์และเทคโนโลยี** – **มีโอกาสเสี่ยงที่จะเป็นเชื้อ อโรคปรสติด** ความสัมพันธ์ทางปรสติดสวนทางกันกับความสัมพันธ์ที่พึ่งพาอาศัยกันและขาดการตอบโต้ ปลิง หนอนกาว หรือนกกาเหว่าไม่เคยให้อะไรกลับไปหาผู้ที่ให้ที่ พักพิงแก่มันเลย: มันตั้งท่าที่จะเอาอย่างเดียว ความรู้สึกของเราที่มีต่อเทคโนโลยีมีส่วนในเรื่องนี้ หรือไม่? ถึงแม้ว่าเราจะใช้เทคโนโลยีมาตั้งแต่นมนาน **เนื่องจกมันรับใช้เราและเพิ่มขีดจำกัดความสามารถของเรา** **มนุษย์จึงตกอยู่ในอันตรายที่จะกลายเป็นคนที่ต้องรับใช้เทคโนโลยี** ของการที่จะกลายเป็นเหตุแทนที่จะเป็นผลของการที่จะกลายเป็นที่พึ่งอาศัยของเทคโนโลยี ตัวอย่างดูได้จากอุตสาหกรรมเภสัชกรรม ยาถือเป็นเทคโนโลยีที่ช่วยเหลือชีวิตอย่างเห็นได้ชัด แต่เมื่อบริษัทผลิตยาพยายามหาประโยชน์สูงสุดด้วยการโน้มน้าวทุกคน

ที่ หลุดไปจากค่าเฉลี่ย ยสยัตินี้ในลักษณะที่ เขาหรือเธอมีโรคผิดปกติ และ ต้องให้ยาที่ ถูกต้อง เราต้องถามว่าพวกเขา กำลังรับใช้มวลมนุษยชาติ จริง ๆ หรือ เพียงแค่ตอบสนองต่อความต้องการของอุตสาหกรรมและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

แล้วขอบเขตระหว่างเทคโนโลยีที่ ช่วยเหลือมวลมนุษยชาติ ของเรากับ เทคโนโลยีที่ ดีกรอบเราและขโมยโอกาสที่ จะเพิ่มความสามารถของ เรา อยู่ตรงไหน? ความคิดที่ แท้จริงคือคุณกลายเป็น นพเพ็ญอวัยวะสืบพันธุ์ ที่ สิ่งมีชีวิตทางเทคโนโลยีที่ ใหญ่กว่าต้องการเพื่อ สืบพันธุ์และขยาย ตัว สิ่งมีชีวิตถูกห่อหุ้มอยู่ในสิ่งที่ ใหญ่กว่า และสามารถพบเจอได้ที่ อื่นตามธรรมชาติ: ยกตัวอย่างเช่น ลองนึกถึงพืชทางลำไส้ที่ ทำหน้าที่ สำคัญต่าง ๆ ในร่างกายของเรา ในไม่ช้าเราก็จะ เป็น นพเพ็ญจุลินทรีย์ใน ท้องของสัตว์เทคโนโลยีอย่างเราใช้หรือไม่? ณ จุดนี้ น มนุษย์จะไม่ได้ เป็นผลแต่เป็น เหตุ และฉันไม่เห็นว่ามันจะเป็น สิ่งที่ พึงประสงค์แต่ อย่งใด เพราะฉันเป็น คน และฉันอยู่ มวลมนุษยชาติ

ทีนี้ มาถึงฝั่งนี้

ความฝันคือคุณดี นขึ้น มาและค้นพบว่ามนุษย์ไม่ใช่จุดจบแต่เป็น กระบวนการ เทคโนโลยีไม่ได้เปลี่ยนสภาพแวดล้อมของเรา แต่สุดท้ายแล้ว มันเปลี่ยนเรา การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะทำให้คุณกลายเป็น นมนุษย์ มากขึ้น กว่าแต่ก่อน ถ้าหากเราใช้เทคโนโลยีเพื่อ ขยายคุณสมบัติทาง มนุษย์ที่ ดีที่ สุดและสนับสนุนความอ่อนแอของเราล่ะ?

เราสามารถใช่เทคโนโลยีเช่นนี้ นว่ามีความเป็น นมนุษย์ เทคโนโลยีที่ มี ความเป็น นมนุษย์นี้ นจะเริ่มจากความต้องการของมนุษย์ มันจะใช้จุด แข็งของเรามากกว่าตีค่าว่าเราฟเพ็ อย มันจะขยายสัมผัสของเรามากกว่า ทำให้ตายด้าน มันจะปรับให้เข้ากับสัญชาตญาณของเรา มันจะสื่ กเป็น น ธรรมชาติ เทคโนโลยีที่ มีความเป็น นมนุษย์ไม่เพียงแต่จะรับใช้บุคคล แต่มวลมนุษยชาติโดยรวม และสุดท้ายแต่ไม่ท้ายสุด มันจะตั้งความฝัน ที่ มนุษย์อย่างเรามี

แล้วคุณฝันถึงอะไรล่ะ? บินได้เหมือนนก? อาศัยอยู่บนดวงจันทร์? วาย ฟ้าได้เหมือนปลาโลมา? สื่อสารด้วยสัญญาณโซนาร์? โทรจิตหาคนที่ รัก? ความเสมอภาคระหว่างเพศและชาติ พันธุ์มี สัมผัสที่ หกเป็น น ความเห็นใจ? บ้านที่ เต็มไปด้วยพร้อมทั้งครอบครัวของคุณ? คุณต้องการ มีชีวิตที่ยืนยาวยิ่งขึ้น? บางทีคุณอาจอยากมีชีวิตตลอดไป

พี่น้อง มวลมนุษยชาติที่ ingsหลาย: คุณเคยเป็นเผ่าพันธุ์ที่ไม่มีสำคัญใด ๆ แต่วัยเด็กของคุณจบลงแล้ว ด้วยความเป็นนักประดิษฐ์และความคิดสร้างสรรค์ของคุณ คุณได้ยกระดับตัวเองออกจากโคลนตมแห่งสวรรค์ คุณได้กลายเป็นนวัตกรรมที่ให้เกิดการวิวัฒนาการที่เปลี่ยนแปลงทุกอย่างบนโลกนี้ กระบวนการดังกล่าวยังไม่สมบูรณ์ คุณเป็นตะขอระหว่างชีวภาคที่คุณแตกหน่อออกมา และประดิษฐ์กรรมที่เกิดจากการเกิดขึ้นของคุณ พฤติกรรมของคุณมีผลกระทบต่ออนาคตของคุณและต่อโลกที่ ingsและเผ่าพันธุ์ ings ๆ ที่ ingsหมดในนั้น มันไม่ใช่ความรับผิดชอบเล็ก ๆ เลย

หากคุณไม่คิดว่าตัวเองพร้อม คุณควรอยู่ในถ้าต่อไป แต่นั่นไม่ใช่สไตล์ของคุณ คุณมีความเป็นเทคโนโลยีมาตั้งแต่คุณถือกำเนิด ความปรารถนาที่จะกลับสู่ธรรมชาติเป็นเรื่องราวธรรมดาแต่เป็นไปไม่ได้ มันจะไม่เพียงแสดงถึงความซื่อสัตย์ต่อหน้าสิ่งที่มองไม่เห็น แต่มันเป็นการปฏิเสธความเป็นมนุษย์ของคุณ เราไม่สามารถไปถึงอนาคตของมวลมนุษยชาติโดยไม่มีไปถึงอนาคตของเทคโนโลยีได้ คุณต้องเดินไปข้างหน้า - ถึงแม้คุณเพียงจะเดินทางมาถึง คุณเป็นวีรบุรุษ แต่มันได้เวลาที่ จะโตเป็นผู้ใหญ่ เทคโนโลยีเป็นภาพของมวลมนุษยชาติ มันเป็นวัตถุของความชาญฉลาดของมนุษย์ในโลกทางกายภาพ เรามาวาดภาพที่เราภาคภูมิใจกันดีกว่า เรามาใช้เทคโนโลยีเพื่อสร้างโลกที่เป็นธรรมชาติมากยิ่งขึ้น และร่างเส้นทางอนาคตที่เป็นไปไม่ได้ไม่ใช่เพียงแต่กับมนุษย์แต่กับเผ่าพันธุ์ ings ๆ ที่ ingsหมด กับโลกใบนี้ และกับจักรวาลโดยรวม

ในการกล่าวสรุป ฉันอยากที่จะถามอะไรคุณซักอย่าง ฉันอยากเชิญชวนให้คุณทุกคน - ที่ยังมีชีวิตและยังไม่ได้เกิด บนโลกนี้ หรือโลกอื่น ๆ - ให้ถามหนึ่งคำถามง่าย ๆ ของการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่ ingsหมดที่ปรากฏขึ้นมาในชีวิตของคุณ: มันเพิ่มความเป็นมนุษย์ของคุณหรือไม่?

คำตอบมักจะไม่เป็นขาวหรือดำ ใช่หรือไม่ บ่อยครั้ง มันจะเป็นใช่ ซัก 60 เปอร์เซ็นต์ และไม่ใช่ ซัก 40 เปอร์เซ็นต์ และคุณจะไม่เห็นด้วยในบางครั้ง กับคนอื่นและต้องถกเถียงประเด็นดังกล่าวก่อนที่คุณจะหาข้อตกลงได้ แต่นั่นถือเป็นเรื่องดี หากเราทุกคนเลือกเทคโนโลยีที่จะเพิ่มความเป็นมนุษย์ให้เรา มันก็ถือเป็นเรื่องดีใช่ไหม? ยังไงล่ะ? ก็ต้องรอดูกันต่อไป ไม่มีใครรู้มนุษย์จะเป็นเช่นไรในอีกล้านปีข้างหน้า หรือว่าจะมีมนุษย์หรือไม่ และถ้ามี ฉันจะมองพวกเขาเป็นมนุษย์หรือไม่

ไม่? เราจะยอมรับต่อการปลูกถ่ายหรือไม่? การเปลี่ยนแปลงลักษณะของดีเอ็นเอของเรา? เพิ่มขนาดของสมองของเรา? สื่อสารผ่านทางโทรจิต? กระจกปี ก? ฉันไม่รู้แต่ฉันหวังว่าในอีกล้านปี ข้างหน้า มันจะยังคงมีไอ้ที่ เรียกว่า ความเป็น นมนุษย์ หลงเหลืออยู่เพราะตราบไคที่ ยังมีความเป็น นมนุษย์หลงเหลืออยู่ตราบนี้ นก็จะมี นมนุษย์หลงเหลืออยู่

จากใจของมนุษย์ที่ ถอนตนและไม่สมบูรณ์แบบ ฉันขอให้คุณมีความสุข ความรัก และการเดินทางที่ ยาวนานและน่าตื่นเต้น

นี่ ่องในโอกาสที่ คุณจะนำพาคคนมาอีกแสนล้านคน ขอให้โชคดี

Koert van Mensvoort

ป.ล. หมายถึงไปยังผู้อื่นเป็น รายคน: หลังจากที่ คุณได้อ่านจดหมายฉบับนี้ แล้ว โปรดส่งต่อไปให้กับเพื่อนมนุษย์ของคุณ หากคุณอยากทำมากกว่านั้น คุณสามารถสำเนา แปล ตีพิมพ์ซ้ำ และแจกจ่าย เราทุกคนมีความเป็น นมนุษย์